

KĀ•DEJ PĀ•DLO, AÅ¤ NO-U, AÅ¤ NO-U!

Neděle, 29 listopad 2020

DĂjvno, dĂjvno tomu, mĂla jsem tenkrĂjt jen svou jedinou prvorzenou, byly jĂ- necelĂ© dva roky, a moje maminka mi tenkrĂjt nabĂ-dla, Ā¾e s nĂ- pojede na hory. Jely do takovĂ© prostinkĂ© horskĂ© chalupy, kterĂ½ch bĂ½valo v Krkonoši chalupkom; opravenĂj dĂ™evĂnĂj chalupa s velkou mĂ-stnostĂ- a Ă•tyĂ™mi pokojĂ-ky. PatĂ™ila podniku mĂ©ho tĂity a jezna podnikovou rekreaci.

JĂj byla zrovna pĂ›knĂ› nachcĂ-panĂj,
kaĂjlala a smrkala jsem, jako by mne za to platili, takĂ¾e jsem byla hodnĂ› rĂjda,
Ā¾e si na pĂjr dnĂ- odpoĂ•inu. Ona ta mĂj holĂ•iĂ•ka byla docela fest raubĂ-Ă™. Jo,
tehdy nebyly jeĂjtĂ› mobily a ani v chalupĂ› nebyl obyĂ•ejnĂ½ telefon, takĂ¾e
to, co tam zaĂ¾ily, jsem se dozvĂ›dĂ›la aĂ¾ po jejich nĂjvratu.

VĂjecho probĂ-halo dobĂ™e. Cesta podnikovĂ½m mikrobusem, ubytovĂjnĂ- i veĂ•eĂ™e. PrĂ-Ăjvih zaĂ•al, aĂ¾ kdyĂ¾ mĂjma mĂ›la mou holĂ•iĂ•ku pĂ™imĂ›t ke spĂjnku.

JeĂjtĂ› musĂ-m dodat, Ā¾e mne pĂ™edtĂ-m vyzpovĂ-dala, jestli nenĂ- nĂ-co, co by mĂ›la vĂ›dĂ›t, aby bylo vĂjecho v pohodĂ›. JĂj si na nic extra nevpomnĂ›la, pĂ™edala jsem taĂjku s vĂ›cmi i dĂ-tĂ›, a doufala Ā¾e je vĂje OK.

JenĂ¾e jsem milĂ© maminec zapomnĂ›la popsat LenĂ•in usĂ-nacĂ- rituĂjl. Tehdy jsme bydleli v takovĂ©m panelovĂ©m pidibytĂ› ā€“ obĂ½vacĂ- kuchyĂ^ plus loĂ¾nicovĂ½ kout, celĂ© 28 metrĂ- Ă•tvereĂ•nĂ-ch. Do onoho koutu se veĂjly na ĀjĂ-Ă™ku jen dvĂ› postele a peĂ™iĂ^Ăjk, takĂ¾e holĂ•iĂ•ka spala u zdi, manĂ¾el u peĂ™iĂ^Ăjk, jĂj uprostĂ™ed. A jĂj ji uspĂjvala tak, Ā¾e ona byla stulenĂj na svĂ© stranĂ›, jĂj sedĂ›la na krisklĂjdala vypranĂ© a usuĂjenĂ© prĂjdlo. PĂ™itom jsem jĂ- zpĂ-vĂjvala ukolĂ©bavky a obĂ•as lehce pohladila noĂ¾iĂ•ku, kterou ke mnĂ› pĂ™istrkovalaâ€!

No, babiĂ•ka o niĂ•em takovĂ©m zhola nic nevĂ›dĂ›la. TakĂ¾e, kdyĂ¾ na ni malĂj Lenka vybalila āžAĂ¥ no-uuuuuuâ€œ, absolutnĂ› nevĂ›dĂ›la, co to rozĂ•Ă-lenĂ© dĂ-tĂ› chce. NavĂ-c, ani nesedĂ›la u nĂ-, ale na svĂ© posteli, nic jĂ- nezpĂ-vala a - jakbysmet - nic neskliĂjdala. Ā½ĂjdňĂ© prĂjdloâ€!

BabiĂ•ka si ale nakonec poradila, jak jinak. Nemohla riskovat, Ā¾e mĂj dcera svĂ½m rykem bude oblaĂ¾ovat celou chalupu. Chvilku to zkouĂjela po dobrĂ©m, nakonec jĂ- navrhla, Ā¾e pĂ- jde ven pro proutek a pokud nepĂ™estane, tak Ā¾e dostane na holou! Lenka vykulila jeĂjtĂ› vĂ-c svĂ© krĂjsnĂ© velkĂ© oĂ•i, zarazila se, a v mĂ¾iku spalaâ€!

NevĂ-m, jak to mĂjma dokĂ;jzala, ale pĂ™ivezla mi z Krkonoši po tĂ½dnu Ā°oplňĂ› jinĂ© dĂ-tĂ›. HodnĂ©, usmĂ›vavĂ©, posluĂjnĂ©â€! JenĂ¾e to nĂ-jak fungovalo hlavnĂ› jĂ-. Sotva odeĂjla zas ona si (zaslouĂ¾enĂ›) odpoĂ•inout, a sotva nastal veĂ•er a usĂ-nĂjnĂ-, ozvalo se z LendulĂ•iny pusinky znovu: āžMamĂ-Ă-Ă-, aĂ¥ no-uuuuuuâ€!â€œ

d@niela

